

kan holdes aabent til Kl. 12 paa de Helligdage, hvor det er tilladt at holde aabent; men ved en senere Overenskomst mellem Mesterorganisationerne og Forbundene er man kommet til det Resultat, at man ønsker Lukketiden sat til Kl. 11. i Stedet for til Kl. 12. Den Gang dette Ønske kom frem og jeg forelagde det for den højtærede Justitsminister, stillede Ministeren sig velvilligt; jeg haaber, at Ministeren vil gøre det samme nu, og at Udvalget ligeledes vil tage Hensyn til dette Ønske, naar Sagen kommer i Udvalg.

Dernæst er der et andet Spørgsmaal, som forekommer mig er ret vigtig, nemlig Spørgsmaalet om Omgaaelse af Loven og Udearbejde om Søndagen. Som bekendt finder dette Sted i Norge i meget vid Udstrækning; Barberstuerne er lukkede om Søndagen, men Barbererne tager ud i Folks Hjem eller paa Hotellerne. Det vil altsaa sige, at enkelte Forretninger paafører andre en Konkurrence, som kan være af ret vidtrækkende Betydning. Der er derfor sket en Henvendelse til mig fra Organisationerne, saavel fra den store Organisation for Hovedstaden som fra Organisationer ud over Landet, om at anmode Ministeren og den høje Rigsdag om at faa indført saadanne Bestemmelser i Lovforslaget, som kan forhindre en Omgaaelse paa denne Maade, og jeg haaber, at baade Ministeren og det kommende Udvalg vil tage Hensyn til, at der skabes stærke og ensartede Bestemmelser, som forhindrer Forsøg paa at omgaa og overtræde Loven.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget.

Justitsministeren (Zahle): Det ærede 14de Medlem for Hovedstaden (Chr. Hansen) udtalte Ønsket om, at Regler som de, der her fastsættes for et specielt Omraade, maa blive draget ind under den almindelige Lukkelov, og det tror jeg er en rigtig Bemærkning. I det hele taget er jo Helligdagslovens og Lukkelovens Bestemmelser en Labyrinth, som det er yderst farligt at trænge ind i; har man fundet ind, hvad der er vanskeligt, finder man ikke let ud igen. Det var ønskeligt, om man kunde enes om en Kodifikation af de brogede Bestemmelser, som findes paa dette Omraade, saa der kunde tilvejebringes en ensartet og klar Lovgivning. Men saa kom man sikkert ogsaa til at overlade en Del til Organisationerne selv, og Rigsdagen kom vist til at afvise saadanne Ting som det, vi her arbejder med: et Forslag alene om Barbermestrenes og Barbersvendens Arbejdstid, idet man maatte gaa ud

fra, at hvor ikke de almindelige Regler om Lukning af Butikker og Arbejdssteder og den almindelige Helligdagslovgivning tilfredsstillede et enkelt Fag, maatte dette Fags Organisationer selv indrette sig paa den Maade, som de fandt mest hensigtsmæssig. Selv om Helligdagsloven tillader at holde Barberstuerne aabne Søndag Formiddag, kan Barberernes Organisationer, navnlig naar baade Mestres og Svendes kan enes derom, meget vel selv bestemme, at de ikke vil lukke op. Men saa længe vi ikke har klarere Regler paa dette Omraade, end vi nu har, vil vi altsaa komme til at beskæftige os med saadanne Enkeltheder som den, der foreligger her.

Jeg har forelagt Lovforslaget efter Begæring af Barberernes og Barbersvendens Organisationer og med det Indhold, som de ønskede, det skulde have. Det er rigtigt, som det ærede 15de Medlem for Hovedstaden (Laurits Jensen) har bemærket, at der senere er fremkommet og af ham overleveret mig en Henvendelse fra Hovedorganisationen for Barbererne og Frisør- og Parykmagerens Forbund om, at Kl. 12 i det foreliggende Lovforslag maatte blive ændret til Kl. 11, saaledes at de altsaa paa disse Helligdage, hvor det undtagelsesvis tillades at holde Forretningerne aabne, kun maa holde aabent til Kl. 11 og ikke til Middag. Mod en saadan Ændring har jeg intet at indvende.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

N. Johan Laursen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 655 af 16. December 1918 om Understøttelse til mindre næringsdrivende.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5093).

Sagen sattes til Forhandling.